



Αριθμ. πρωτ. 687

Αθήνα 21-9-2026

Σκ/18092026

Προς
Υπουργό Δικαιοσύνης
κ. Γιώργο Φλωρίδη

Θέμα : *Εξαίρεση των εργατικών διαφορών από την υποχρεωτική εισαγωγική συνεδρία διαμεσολάβησης ή δικαστικής μεσολάβησης*

Κύριε Υπουργέ,

Στο υπό διαβούλευση Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο «Κώδικας Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών» στο άρθρο 19 παρ. 1 εδ. β' ορίζεται ότι στις διαφορές που υπάγονται στην εισαγωγική συνεδρία διαμεσολάβησης ή δικαστικής μεσολάβησης και μάλιστα με ποινή απαραδέκτου της συζήτησης της αγωγής, που θα ασκηθεί, εντάσσονται υποχρεωτικά και οι διαφορές του άρθρου 614 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που εκδικάζονται κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (εργατικές διαφορές).

Όπως είναι γνωστό, στις εργατικές διαφορές, τα μέρη δεν είναι ισότιμα, γι αυτό και το Εργατικό Δίκαιο το διατρέπει η αρχή της προστασίας του εργαζόμενου, ως ασθενέστερου μέρους. Η εγγενής και δομική ανισότητα μεταξύ των μερών καθιστά ασύμβατη την προωθούμενη με το ΣχΝ επιβολή μιας υποχρεωτικής προδικαστικής διαδικασίας διαμεσολάβησης, όπου ο εργαζόμενος, ως ασθενέστερο μέρος και δέσμιος της ανάγκης βιοπορισμού ενδέχεται να «εξαναγκασθεί» σε δυσμενείς συμβιβασμούς ακόμη και κάτω από τα νόμιμα όρια προστασίας του. Με άλλα λόγια αυτή η άνιση άμεση «επικοινωνία» εργαζόμενου εργοδότη θα αποτελέσει πεδίο βίαιης επιβολής του ισχυρότερου. Όπως είναι γνωστό, στο Εργατικό Δίκαιο υπάρχει πλήθος ρυθμίσεων αναγκαστικού δικαίου που εξασφαλίζουν ένα ελάχιστο όριο προστασίας για τον εργαζόμενο, από τις οποίες δεν επιτρέπεται απόκλιση επί τα χείρω ενώ τυχόν παραίτηση του εργαζόμενου από τα ελάχιστα αυτά όρια είναι άκυρη. Η εγγενής έλλειψη διαπραγματευτικής ισότητας των μερών, σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες σταθμίσεις (κόστους, χρόνου κλπ) είναι πολύ πιθανό να οδηγήσει τον εργαζόμενο σε υποχωρήσεις κάτω και από αυτά ακόμη τα ελάχιστα νόμιμα δικαιώματα, καθιστώντας, εκτός όλων των άλλων, άκυρο το πρακτικό «συμβιβασμού», με κίνδυνο ανατροπής του σε περίπτωση δικαστικού ελέγχου.

Ακόμη, η προωθούμενη υπαγωγή των εργατικών διαφορών στην εισαγωγική συνεδρία διαμεσολάβησης ή δικαστικής μεσολάβησης θα επιβαρύνει με επιπλέον κόστος τον εργαζόμενο (αποζημίωση διαμεσολαβητή, έξοδα παράστασης δικηγόρων), το οποίο θα πρέπει να προκαταβάλλει ο ίδιος, ως επισπεύδον μέρος (άρθρο 17 παρ. 6). Η ρύθμιση αυτή πρόκειται να λειτουργήσει, αντικειμενικά, ως εμπόδιο στο θεμελιώδες και συνταγματικό δικαίωμα πρόσβασης των εργαζομένων στη Δικαιοσύνη που κατοχυρώνει το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος

Η μέχρι τώρα επιλογή του Έλληνα νομοθέτη να εξαιρεί τις εργατικές διαφορές από την Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία διαμεσολάβησης (ΥΑΣΔ) υπήρξε απολύτως εναρμονισμένη με τη φύση και την ιδιαιτερότητα των διαφορών αυτών. Η ανατροπή της κατάστασης αυτής με την προωθούμενη υπαγωγή των εργατικών διαφορών στην εισαγωγική συνεδρία διαμεσολάβησης ή δικαστικής μεσολάβησης, χωρίς να έχουν μεταβληθεί οι συνθήκες που επέβαλαν μέχρι σήμερα την εξαίρεσή τους, πρόκειται με βεβαιότητα να λειτουργήσει ως τροχοπέδη στη διεκδίκηση των εργατικών αξιώσεων και πρέπει, για όλους τους παραπάνω λόγους, να αποσυρθεί.

Με τιμή

Ο Πρόεδρος
Γιάννης Παναγόπουλος

Ο Γεν. Γραμματέας
Αντώνης Κιρράς



Κοινοποίηση: Ολομέλεια Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας